HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

7 decembrie 2017*

„Trimitere preliminară – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Articolul 46 alineatul (2) – Articolul 47 alineatul (1) litera (d) – Articolul 50 – Pensie garantată – Prestație minimă – Calcularea drepturilor la pensie”

În cauza C-189/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia), prin decizia din 23 martie 2016, primită de Curte la 4 aprilie 2016, în procedura

Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

împotriva

Pensionsmyndigheten,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, domnii E. Levits și A. Borg Barthet, doamna M. Berger și domnul F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 martie 2017,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Pensionsmyndigheten, de M. Westberg, de M. Irving și de A. Svärd, în calitate de agenți;

– pentru guvernul suedez, de A. Falk, de C. Meyer-Seitz, de U. Persson și de L. Swedenborg, în calitate de agenți;

– pentru guvernul ceh, de M. Smolek, de J. Pavliš și de J. Vláčil, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de K. Simonsson și de D. Martin, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 3 mai 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: suedeza.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 46 alineatul (2) și a articolului 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998 (JO 1998, L 209, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 76) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între doamna Boguslawa Zaniewicz-Dybeck, pe de o parte, și Pensionsmyndigheten (Autoritatea pentru Pensii, Suedia), pe de altă parte, în legătură cu acordarea unei pensii garantate precum cea prevăzută de sistemul general de pensii suedez.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 În cadrul titlului III, intitulat „Dispoziții speciale referitoare la diferitele categorii de prestații”, capitolul 3 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Limita de vârstă și decesul (pensii)”, regrupează articolele 44-51a din acest regulament.

4 Articolul 44 din regulamentul menționat, intitulat „Dispoziții generale pentru acordarea de prestații în cazul în care lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară o activitate independentă s-a aflat sub incidența legislației a două sau a mai multe state membre”, prevede la alineatul (1):

„Drepturile la prestații ale unui lucrător salariat sau ale unui lucrător care desfășoară o activitate independentă care s-a aflat sub incidența legislației a două sau mai multe state membre sau drepturile urmașilor acestuia se stabilesc în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.”

5 Articolul 45 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislațiilor sub incidența cărora s-a aflat un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară o activitate independentă pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații”, enunță la alineatul (1):

„Dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații în temeiul unui regim care nu este un regim special în sensul alineatului (2) sau (3) de realizarea perioadelor de asigurare sau de rezidență, instituția competentă a respectivului stat membru ține seama, în măsura necesară, de perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru în cadrul unui regim general sau în cadrul unui regim special, ca lucrător salariat sau ca lucrător care desfășoară o activitate independentă. În acest scop, aceasta ia în considerare aceste perioade ca și cum ar fi fost realizate în temeiul propriei legislații.”

6 Articolul 46 din acest regulament, intitulat „Acordarea de prestații”, prevede:

„(1) În cazul în care condițiile impuse de legislația unui stat membru pentru a avea dreptul la prestații au fost îndeplinite fără aplicarea articolului 45 sau a articolului 40 alineatul (3), se aplică următoarele reguli:

(a) instituția competentă calculează cuantumul prestației care ar fi datorată:
   (i) pe de o parte, numai în temeiul dispozițiilor legislației pe care o aplică;

(ii) pe de altă parte, în temeiul alineatului (2);

[…]

(2) În cazul în care condițiile impuse de legislația unui stat membru pentru a avea dreptul la prestații sunt îndeplinite numai după aplicarea articolului 45 și[/sau] a articolului 40 alineatul (3), se aplică următoarele reguli:

(a) instituția competentă calculează cuantumul teoretic al prestației pe care ar putea să o pretindă persoana interesată, cu condiția ca toate perioadele de asigurare sau de rezidență care au fost realizate în temeiul legislației statelor membre căreia i s-a supus lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară o activitate independentă să fi fost realizate în statul respectiv în temeiul legislației pe care o aplică la data acordării prestației. Dacă, în temeiul acestei legislații, cuantumul prestației este independent de durata perioadelor realizate, cuantumul se consideră ca fiind cuantumul teoretic menționat în prezentul alineat;

(b) instituția competentă stabilește ulterior cuantumul efectiv al prestației pe baza cuantumului teoretic menționat la alineatul anterior, în conformitate cu raportul dintre durata perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate înaintea producerii riscului în temeiul legislației pe care o aplică și durata totală a perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate înaintea producerii riscului în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre în cauză.

(3) Persoana în cauză este îndreptățită la cel mai mare cuantum calculat în conformitate cu alineatele (1) și (2) din partea instituției competente a fiecărui stat membru, fără a se aduce atingere aplicării dispozițiilor cu privire la reducere, suspendare sau retragere prevăzute de legislația în temeiul căreia această prestație este datorată.

În acest caz, comparația ce urmează a fi efectuată se referă la cuantumurile stabilite ulterior aplicării respectivelor dispoziții.

[…]”

7 Articolul 47 din regulamentul menționat, intitulat „Dispoziții suplimentare pentru calcularea prestațiilor”, enunță la alineatul (1) litera (d):

„Pentru calcularea cuantumurilor teoretice și pro rata menționate la articolul 46 alineatul (2), se aplică următoarele reguli:

[…]

(d) în cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, prestațiile se calculează pe baza cuantumului veniturilor, contribuțiilor sau majorărilor, instituția competentă a statului stabilește veniturile, contribuțiile sau majorările care trebuie luate în considerare cu privire la perioadele de asigurare sau rezidență realizate în temeiul legislației altor state membre pe baza câștigurilor, contribuțiilor sau majorărilor medii înregistrate pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică;

[…]”

8 Articolul 50 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Acordarea unui supliment în cazul în care totalul prestațiilor datorate în temeiul legislațiilor diferitelor state membre nu atinge minimul prevăzut de legislația statului pe al cărui teritoriu are reședința beneficiarul”, prevede:

„Unui beneficiar de prestații căruia i se aplică [capitolul 3 din Regulamentul nr. 1408/71] nu i se poate acorda o prestație, în statul pe al cărui teritoriu are reședința și în temeiul legislației căreia îi este datorată o prestație, care este mai mică decât prestația minimă stabilită de respectiva legislație pentru o perioadă de asigurare sau de rezidență egală cu toate perioadele de asigurare sau de rezidență luate în considerare pentru plată în conformitate cu articolele precedente. Instituția competentă a statului respectiv îi plătește, dacă este necesar, pe parcursul perioadei de rezidență pe teritoriul său, un supliment egal cu diferența între totalul prestațiilor datorate conform [capitolului 3 din Regulamentul nr. 1408/71] și cuantumul prestației minime.”

Dreptul suedez

9 Pensia pentru limită de vârstă în cadrul sistemului general de pensii suedez este compusă din trei elemente, mai exact din pensia aferentă veniturilor, pensia suplimentară și pensia garantată.

10 Pensiile aferente venitului și suplimentare sunt pensii stabilite în funcție de veniturile pe care persoanele interesate le-au obținut. Prima se bazează pe drepturile la pensie dobândite, iar a doua ține de sistemul de pensii în vigoare în Suedia înainte de anul 2003 și este aplicabilă persoanelor născute în anul 1953 sau anterior. Acestea sunt prestații cu caracter în esență contributiv.

11 În schimb, pensia garantată, al cărei obiectiv este protecția de bază a persoanelor care au venituri mici sau care nu au niciun venit, este o prestație bazată pe reședință și finanțată din impozite. Aceasta a fost introdusă prin modificări ale sistemului suedez de pensii în cursul anilor ’90 și a înlocuit pensia de stat pentru limită de vârstă.

12 Cuantumul pensiei garantate este stabilit în funcție de cuantumul celorlalte pensii primite de persoana în cauză. Aceasta se reduce progresiv în funcție de pensia aferentă venitului, de pensia suplimentară și de alte prestații.

13 Dispozițiile naționale referitoare la pensia garantată relevante pentru cauza principală sunt cele ale lagen (1998:702) om garantipension (Legea nr. 702 din 1998 privind pensia garantată), care a fost înlocuită de socialförsäkringsbalken (2010:110) (Codul securității sociale din 2010, denumit în continuare „SFB”).

14 Potrivit articolelor 8 și 10 din capitolul 55 din SFB, pensia garantată constituie nivelul de protecție de bază al pensiei pentru limită de vârstă în cadrul sistemului general suedez. Aceasta depinde de perioada de asigurare și poate fi acordată persoanelor care nu beneficiază de pensie pentru limită de vârstă bazată pe venit sau a căror pensie pentru limită de vârstă bazată pe venit nu depășește un anumit cuantum.

15 În temeiul articolului 2 din capitolul 67 din SFB, au dreptul la o pensie garantată persoanele asigurate născute în anul 1938 sau ulterior, dacă au realizat o perioadă de asigurare de cel puțin trei ani.

16 Articolul 4 din capitolul 67 din SFB prevede că pensia garantată poate fi obținută cel mai devreme în luna în care persoana asigurată împlinește vârsta de 65 de ani.

17 Articolul 11 din același capitol precizează că, în vederea calculării perioadei de asigurare, este luată în considerare numai perioada cuprinsă între anul calendaristic în care persoana interesată a împlinit 16 ani și anul calendaristic în care a împlinit 64 de ani.

18 Articolul 15 din capitolul 67 din SFB prevede că baza de calcul al pensiei garantate este formată din pensia pentru limită de vârstă bazată pe venit la care are dreptul persoana asigurată pentru aceiași ani.

19 Articolul 16 din capitolul menționat definește termenii „pensie pentru limită de vârstă bazată pe venit", în sensul articolului 15 din același capitol, ca fiind pensia pentru limită de vârstă bazată pe venit în sensul SFB înainte de aplicarea reducerilor prevăzute la anumite articole din acest cod, precum și pensiile pentru limită de vârstă obligatorii în temeiul legislațiilor altor state care nu pot asimilate pensiei garantate în temeiul SFB.

20 Cuantumul de bază, care folosește drept bază de calcul pentru anumite prestații sociale, printre care pensia garantată, este definit la articolul 7 din capitolul 2 din SFB. Acest cuantum este indexat în funcție de nivelul general al prețurilor. În cursul anului de referință în cauza principală, acesta se ridica la 39 400 de coroane suedeze (SEK) (aproximativ 4 137 de euro).

21 În temeiul articolului 23 din capitolul 67 din SFB, pentru persoanele căsătorite a căror bază de calcul a pensiei garantate nu depășește de 1,14 ori cuantumul de bază, pensia garantată anuală se ridică la 1,9 ori cuantumul de bază, din care se scade baza de calcul.

22 Articolul 24 din același capitol prevede că, pentru persoanele căsătorite a căror bază de calcul depășește de 1,14 ori cuantumul de bază, pensia garantată anuală se ridică la 0,76 ori cuantumul de bază, din care se scade 48 % din acea parte a bazei de calcul care depășește 1,14 ori cuantumul de bază.

23 Articolul 25 din capitolul 67 din SFB prevede că, pentru persoanele care nu pot justifica o perioadă de asigurare de 40 de ani, toate sumele care au legătură cu cuantumul de bază indicate la articolele 21-24 din acest capitol trebuie reduse, pe baza unui calcul prorata, într-o proporție care corespunde câtului împărțirii anilor aferenți perioadei de asigurare la 40.

24 Instrucțiunile interne nr. 2 din 2007 ale Försäkringskassan (Casa Națională de Asigurări, Suedia) (denumite în continuare „instrucțiunile") prevăd că, în cadrul calculului prorata al pensiei garantate, prevăzut la articolul 25 din capitolul 67 din SFB, este necesar, pentru a calcula cuantumul teoretic prevăzut la articolul 46 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, să se atribuie fiecărei perioade de asigurare realizate în alte state membre o valoare de pensie fictivă care corespunde valorii medii de pensie a perioadelor realizate în Suedia.

Litigiul principal și întrebările preliminare

25 Doamna Zaniewicz-Dybeck, de cetățenie poloneză, s-a născut în anul 1940 și a părăsit Polonia pentru a se stabili în Suedia în anul 1980. După ce a lucrat în Polonia timp de 19 ani, a locuit în Suedia timp de 24 de ani și a lucrat în acest stat 23 de ani.

26 În anul 2005, doamna Zaniewicz-Dybeck a solicitat pensia garantată care i-a fost refuzată de Casa Națională de Asigurări.

27 Prin decizia pronunțată cu privire la reclamație la 1 septembrie 2008, Casa Națională de Asigurări a confirmat acest refuz.

28 Dat fiind că doamna Zaniewicz-Dybeck realizase perioade de asigurare atât în Suedia, cât și în Polonia, Casa Națională de Asigurări a calculat, potrivit Regulamentului nr. 1408/71, pensia garantată a acesteia, pe de o parte, în temeiul dispozițiilor naționale, iar, pe de altă parte, potrivit principiului calculului prorata prevăzut la articolul 46 alineatul (2) din acest regulament.

29 În cadrul calculului pensiei garantate a doamnei Zaniewicz-Dybeck potrivit dispozițiilor naționale, Casa Națională de Asigurări a determinat baza de calcul al acestei pensii prin efectuarea unui calcul prorata, în conformitate cu articolul 25 din capitolul 67 din SFB și cu instrucțiunile. În plus, la calcularea cuantumului de bază prevăzut la articolul 46 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, aceasta nu a luat în considerare pensia pentru limită de vârstă bazată pe venituri obținută de doamna Zaniewicz-Dybeck în Polonia, ci a atribuit pensiei bazate pe venituri, obținută de aceasta în Suedia, în valoare de 75 216 SEK (aproximativ 7 897 de euro) pentru 24 de ani de asigurare, o valoare anuală de 3 134 SEK (aproximativ 329 de euro), reprezentând suma de 75 216 SEK împărțită la 24, iar apoi a multiplicat acest cuantum cu durata maximă de asigurare pentru pensia garantată, și anume de 40 de ani. Astfel, aceasta a obținut o valoare de pensie fictivă de 125 360 SEK (aproximativ 13 162 de euro).

30 Având în vedere rezultatele obținute, Casa Națională de Asigurări a considerat că pensiile pentru limită de vârstă bazate pe venit care, potrivit articolului 15 din capitolul 67 din SFB, constituie baza de calcul al pensiei garantate, primite de doamna Zaniewicz-Dybeck, depășeau plafonul mijloacelor materiale pentru atribuirea unei pensii garantate.

31 După ce a atacat, fără succes, această decizie în fața Förvaltningsrätten i Stockholm (Tribunalul Administrativ din Stockholm, Suedia), apoi în fața Kammarrätten i Stockholm (Curtea de Apel Administrativă din Stockholm, Suedia), doamna Zaniewicz-Dybeck a sesizat Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia).

32 Doamna Zaniewicz-Dybeck arată că cuantumul teoretic al pensiei garantate trebuie să fie calculat în conformitate cu Regulamentul nr. 1408/71, fără a aplica, pe de o parte, articolul 47 alineatul (1) litera (d) din acest regulament, întrucât pensia garantată depinde doar de durata perioadelor de asigurare, din care se deduce pensia bazată pe venituri primită în Suedia, și, pe de altă parte, instrucțiunile, întrucât acestea dezavantajează lucrătorii migranți care primesc o pensie bazată pe venituri, de mică valoare, din partea unui alt stat membru.

33 Potrivit Autorității pentru Pensii, care, la 1 ianuarie 2010, a succedat Casei Naționale de Asigurări, perioadele de asigurare realizate într-un alt stat membru decât Regatul Suediei dau dreptul la o pensie din partea acestui alt stat membru. Or, în măsura în care pensia garantată are un caracter complementar, faptul de a calcula această pensie fără a aplica articolul 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71 ar însemna ca persoana interesată care a realizat perioade de asigurare în alt stat membru decât Regatul Suediei să primească o supracompensație. Astfel, neatribuirea unei valori de pensie medie perioadelor de asigurare realizate în alt stat membru decât Regatul Suediei ar avea drept consecință ca aceste perioade să primească o valoare mai mică decât cea corespunzătoare acelorași perioade realizate în Suedia.

34 Instanța de trimitere pune accentul pe faptul că, atunci când instituția competentă, mai exact Casa Națională de Asigurări sau Autoritatea pentru Pensii, calculează pensia garantată potrivit articolului 46 alineatul (2) litera (a) din Regulamentului nr. 1408/71, aceasta atribuie fiecărei perioade de asigurare realizate de lucrător într-un alt stat membru decât Regatul Suediei o valoare de pensie fictivă corespunzătoare valorii medii de pensie a perioadelor de asigurare realizate în Suedia ce reduce pensia garantată indiferent dacă persoana interesată a lucrat sau nu a lucrat în această perioadă. Astfel, dacă persoana interesată a lucrat în perioada respectivă și, prin urmare, a dobândit un drept la pensie care depășește valoarea pensiei fictive calculată de instituția competentă, aceasta ar fi avantajată. În schimb, dacă persoana interesată nu a lucrat în celălalt stat membru sau a dobândit o pensie mai mică decât valoarea pensiei fictive, calculată de instituția competentă, aceasta ar fi dezavantajată.

35 Având în vedere aceste elemente, instanța de trimitere consideră că există o incertitudine în ceea ce privește modul în care trebuie calculată pensia garantată. Aceasta se întreabă în special dacă, la calcularea unei astfel de pensii, trebuie să se aplice articolul 46 alineatul (2) și articolul 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71 și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă, potrivit acestor dispoziții, pentru a determina baza de calcul al unei astfel de pensii, perioadele de asigurare realizate în alt stat membru decât Regatul Suediei pot să primească o valoare de pensie fictivă care corespunde valorii medii a perioadelor realizate în Suedia. În cazul unui răspuns negativ, instanța de trimitere întreabă dacă trebuie, în vederea calculării pensiei garantate, să se țină seama de pensiile pentru limită de vârstă primite de persoana interesată în alte state membre.

36 În aceste condiții, Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Dispozițiile articolului 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71 semnifică faptul că perioadele de asigurare realizate în alt stat membru pot să primească, la calcularea pensiei garantate suedeze, o valoare de pensie care corespunde valorii medii a perioadelor realizate în Suedia atunci când instituția competentă efectuează un calcul proporțional potrivit articolului 46 alineatul (2) din regulamentul respectiv?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, instituția competentă poate, atunci când calculează cuantumul pensiei garantate, să țină cont de pensiile pentru limită de vârstă pe care persoana asigurată le primește în alt stat membru, fără ca astfel să fie încălcate dispozițiile Regulamentului nr. 1408/71?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

37 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că, la calcularea de către instituția competentă dintr-un stat membru a unei prestații precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, trebuie să se aplice metoda de calcul prorata prevăzută la articolul 46 alineatul (2) din acest regulament și să se atribuie, potrivit articolului 47 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat, perioadelor de asigurare realizate de persoana interesată în alt stat membru o valoare medie fictivă.

38 Pentru a oferi un răspuns util instanței de trimitere, trebuie subliniat, cu titlu preliminar, că Regulamentul nr. 1408/71 nu organizează un regim comun de securitate socială, ci permite menținerea unor regimuri naționale distincte și are drept unic obiectiv să asigure o coordonare între acestea din urmă. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, statele membre păstrează competența de a-și organiza sistemele de securitate socială (a se vedea în special Hotărârea din 21 februarie 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, punctul 35 și jurisprudența citată).

39 Prin urmare, în lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, legislația fiecărui stat membru este cea care trebuie să stabilească printre altele condițiile care dau dreptul la prestații (Hotărârea din 21 februarie 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, punctul 36 și jurisprudența citată).

40 În exercitarea acestei competențe, statele membre trebuie să respecte însă dreptul Uniunii și în special dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertatea, recunoscută oricărui cetățean al Uniunii, de circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre (Hotărârea din 21 februarie 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, punctul 37 și jurisprudența citată).

41 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 45 din Regulamentul nr. 1408/71, atunci când legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, instituția competentă a respectivului stat membru trebuie să țină seama de perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru ca și cum ar fi fost realizate în temeiul propriei legislații. Cu alte cuvinte, perioadele de asigurare realizate în diverse state membre trebuie să fie cumulate.

42 Într-o asemenea situație, articolul 46 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede că instituția competentă calculează cuantumul teoretic al prestației la care are dreptul persoana interesată ca și când toate perioadele de muncă pe care le-a realizat în diferite state membre ar fi fost realizate în statul membru al instituției competente. Instituția competentă stabilește apoi, în temeiul alineatului (2) litera (b) al aceluiași articol, cuantumul efectiv al prestației pe baza cuantumului teoretic în funcție de raportul dintre durata perioadelor de asigurare și/sau de rezidență în statul membru al instituției competente și de durata totală a perioadelor de asigurare și/sau de rezidență realizate în diferite state membre. Este vorba despre metoda de calcul prorata.

43 Articolul 47 din Regulamentului nr. 1408/71 prevede dispoziții suplimentare pentru calcularea cuantumului teoretic și prorata menționate la articolul 46 alineatul (2) din acest regulament. Astfel, articolul 47 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat precizează printre altele că, în cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, prestațiile se calculează pe baza cuantumului veniturilor, contribuțiilor sau majorărilor, instituția competentă a statului stabilește veniturile, contribuțiile sau majorările care trebuie luate în considerare cu privire la perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației altor state membre pe baza câștigurilor, contribuțiilor sau majorărilor medii înregistrate pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

44 În cazul de față, trebuie arătat că, în cadrul ședinței, guvernul suedez însuși a recunoscut că pensia garantată urmărește să asigure beneficiarilor săi un nivel de viață rezonabil, garantându-le un venit minim care depășește cuantumul pe care l-ar dobândi dacă ar percepe doar pensia pentru limită de vârstă bazată pe venit, atunci când acest cuantum se dovedește a fi prea mic sau chiar inexistent. Pensia garantată constituie astfel nivelul de protecție de bază al pensiei pentru limită de vârstă în cadrul sistemului general de pensii suedez.

45 În această privință, la punctul 15 din Hotărârea din 17 decembrie 1981, Browning (22/81, EU:C:1981:316), Curtea a statuat că o „prestație minimă”, în sensul articolului 50 din Regulamentul nr. 1408/71, există atunci când legislația statului de reședință prevede o garanție specifică menită să asigure beneficiarilor prestațiilor de securitate socială un venit minim care depășește nivelul prestațiilor la care ar avea dreptul numai în funcție de nivelul perioadelor de afiliere și al contribuțiilor acestora.

46 Prin urmare, reiese că, ținând seama de obiectivul său, astfel cum este descris la punctul 44 din prezenta hotărâre, pensia garantată în discuție în litigiul principal constituie o prestație minimă ce intră sub incidența articolului 50 din Regulamentul nr. 1408/71.

47 Astfel cum a observat avocatul general la punctul 47 din concluzii, în măsura în care Regulamentul nr. 1408/71 nu impune ca statele membre să prevadă prestații minime și nu orice legislație națională cuprinde, așadar, în mod necesar acest tip de prestație, articolul 46 alineatul (2) din acest regulament nu ar putea impune norme specifice și detaliate pentru calcularea unei astfel de prestații.

48 În consecință, dreptul de a primi o prestație minimă precum pensia garantată în discuție în litigiul principal trebuie să fie evaluat nu pe baza articolului 46 alineatul (2) sau a articolului 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71, ci în conformitate cu normele specifice prevăzute la articolul 50 din acest regulament și de legislația națională relevantă.

49 Or, din expunerea situației de fapt din litigiul principal indicată la punctul 29 din prezenta hotărâre reiese că, pentru a calcula drepturile la pensia garantată ale doamnei Zaniewicz-Dybeck, instituția competentă a aplicat, pe de o parte, potrivit articolului 25 din capitolul 67 din SFB, cuantumului pensiilor aferente venitului și suplimentare ale persoanei interesate, care constituie baza de calcul al pensiei garantate, o metodă de calcul prorata care, astfel cum a arătat în esență avocatul general la punctele 45 și 46 din concluzii, este asemănătoare celei prevăzute la articolul 46 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 1408/71. Pe de altă parte, la calcularea prorata prevăzută la respectivul articol 46 alineatul (2), instituția competentă nu a luat în considerare, potrivit instrucțiunilor, pensiile pentru limită de vârstă primite de doamna Zaniewicz-Dybeck în Polonia, ci a atribuit, astfel cum prevede articolul 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71, pensiei bazate pe venituri obținute de persoana în cauză în Suedia o valoare anuală, apoi a multiplicat această sumă cu durata maximă de asigurare pentru pensia garantată, mai exact de 40 de ani. Rezultă din decizia de trimitere că rezultatul obținut în urma aplicării metodei de calcul descrise mai sus depășea plafonul mijloacelor materiale pentru atribuirea unei pensii garantate.

50 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 48 din prezenta hotărâre, nu se poate admite o astfel de metodă de calcul bazată pe articolul 46 alineatul (2) și pe articolul 47 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1408/71 pentru calcularea unei prestații minime precum pensia garantată în discuție în litigiul principal.

51 Revine instituției competente sarcina să calculeze pensia garantată în conformitate cu dispozițiile articolului 50 din Regulamentul nr. 1408/71 coroborate cu cele ale legislației naționale, cu excepția articolului 25 din capitolul 67 din SFB și a instrucțiunilor.

52 În consecință, trebuie să se răspundă la prima întrebare că Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că, la calcularea de către instituția competentă dintr-un stat membru a unei prestații minime precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, nu trebuie să se aplice articolul 46 alineatul (2) și nici articolul 47 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat. O astfel de prestație trebuie să fie calculată potrivit dispozițiilor articolului 50 din același regulament coroborate cu cele ale legislației naționale, fără a aplica însă dispozițiile naționale, precum cele în discuție în litigiul principal, referitoare la calculul prorata.

Cu privire la a doua întrebare

53 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă Regulamentul nr. 1408/71 trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru care prevede că, la calcularea unei prestații precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, instituția competentă trebuie să țină cont de ansamblul pensiilor pentru limită de vârstă pe care persoana interesată le primește în mod efectiv din partea unuia sau mai multor alte state membre.

54 Trebuie subliniat că, astfel cum reiese din răspunsul oferit la prima întrebare, o prestație minimă precum pensia garantată în discuție în litigiul principal trebuie să fie calculată în conformitate cu articolul 50 din Regulamentului nr. 1408/71 și cu legislația națională relevantă.

55 Or, din dispozițiile naționale referitoare la pensia garantată cuprinse în SFB, astfel cum au fost redate în special la punctul 19 din prezenta hotărâre, reiese în mod expres că pensiile pentru limită de vârstă obligatorii în temeiul legislațiilor altor state membre care nu sunt asimilabile pensiei garantate sunt incluse în baza de calcul al acestei pensii. Rezultă, așadar, că, potrivit legislației naționale relevante, instituția competentă din statul membru vizat trebuie, la calcularea pensiei garantate, să ia în considerare pensiile pentru limită de vârstă primite de persoana interesată în alte state membre.

56 În aceste condiții, trebuie să se stabilească dacă Regulamentul nr. 1408/71 și în special articolul 50 din acesta se opun unei legislații a unui stat membru care prevede că, în cadrul calculării drepturilor la o prestație minimă precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, instituția competentă trebuie să țină seama de pensiile pentru limită de vârstă pe care persoana interesată le primește de la un alt stat membru.

57 Trebuie amintit în această privință că, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 50 din Regulamentul nr. 1408/71 are în vedere situațiile în care carierele lucrătorului în temeiul legislației statelor căreia i s-a supus au fost relativ scurte, astfel încât cuantumul total al prestațiilor datorate de aceste state nu atinge un nivel de viață rezonabil (Hotărârea din 30 noiembrie 1977, Torri, 64/77, EU:C:1977:197, punctul 5, și Hotărârea din 17 decembrie 1981, Browning, 22/81, EU:C:1981:316, punctul 12).

58 Pentru a remedia această situație, articolul 50 menționat prevede că, atunci când legislația statului în care are reședința prevede o prestație minimă, prestația datorată de acest stat va fi majorată cu un supliment egal cu diferența dintre totalul prestațiilor datorate de diferitele state, a căror legislație i s-a aplicat lucrătorului, și această prestație minimă (Hotărârea din 30 noiembrie 1977, Torri, 64/77, EU:C:1977:197, punctul 6).

59 Prin urmare, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 59 din concluzii, la calcularea drepturilor la o prestație minimă precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, articolul 50 din Regulamentul nr. 1408/71 prevede în mod specific luarea în considerare a cuantumului efectiv al pensiilor pentru limită de vârstă pe care persoana interesată le primește din partea altui stat membru.

60 În consecință, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că Regulamentul nr. 1408/71, în special articolul 50 din regulamentul menționat, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unui stat membru care prevede că, la calcularea unei prestații minime precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, instituția competentă trebuie să țină seama de ansamblul pensiilor pentru limită de vârstă pe care persoana interesată le primește în mod efectiv din partea unuia sau mai multor alte state membre.

Cu privire la cheltuielile de judecată

61 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

1) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, trebuie interpretat în sensul că, la calcularea de către instituția competentă dintr-un stat membru a unei prestații minime precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, nu trebuie să se aplice articolul 46 alineatul (2) și nici articolul 47 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat. O astfel de prestație trebuie să fie calculată potrivit dispozițiilor articolului 50 din același regulament coroborate cu cele ale legislației naționale, fără a aplica însă dispozițiile naționale, precum cele în discuție în litigiul principal, referitoare la calculul prorata.

2) **Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1606/98, în special articolul 50 din regulamentul menționat, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unui stat membru care prevede că, la calcularea unei prestații minime precum pensia garantată în discuție în litigiul principal, instituția competentă trebuie să țină seama de ansamblul pensiilor pentru limită de vârstă pe care persoana interesată le primește în mod efectiv din partea unuia sau mai multor alte state membre.**

Semnături